

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202474
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202474.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanému: J. B., K.. XX.XX.XXXX, O. I. XXXX/XX, XXX XX O., o zaplatenie 120,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 20,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20,- Eur od 28.04.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenom Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 02.12.2019 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 120,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 28.04.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 28.08.2015 so žalovaným „... zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“) a to vo forme tzv. „webovej zmluvy“ uzavretej prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (internet), ktorej uzavretiu predchádzalo uzavretie tzv. rámcovej zmluvy medzi veriteľom a žalovaným, o spolupráci pri uzatváraní úverových zmlúv prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 470,- Eur na kúpu tovaru (biela technika) podľa vlastného výberu žalovaného, ktorého kúpna cena bola 597,77 Eur, takže žalovaný pri podpise úverovej zmluvy zaplatil akontáciu na kúpnu cenu vo výške 127,77 Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať jemu poskytnutú pôžičku v pravidelných 19-tich mesačných splátkach v sume po 30,- Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy úveru 570,- Eur (bez akontácie). Žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaný cit.: „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nespĺnil, veriteľ ho listom z 26.02.2017 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Keďže žalovaný ani v dodatočne mu poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, veriteľ 19.04.2017 úver zosplatnil, o čom informoval žalovaného listom z 22.04.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s tým, že žalobca v žalobe uviedol cit.: „Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehote na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto

však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty.“ Žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaný z jemu poskytnutej pôžičky splatil už 450,- Eur (bez akontácie), pričom cit.: „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 120,- Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaný ani po zosplatnení úveru tento neplatil, žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanému domáha podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovaným neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení, všetko celkovo v sume 697,77 Eur (vrátane akontácie), ako aj nákladov na vymożenie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 577,77 Eur (vrátane akontácie), ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaný už zaplatil, takže žalobca sa tak žalobou domáha zaplatenia mu sumy 120,- Eur ($697,77 + 0 - 577,77 = 120$) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 28.04.2017, t.j., cit.: „...od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanému nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 17,88 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o poskytovaní služieb“ z 28.08.2015; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 28.08.2015; „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ z 28.08.2015; „Predžalobná upomienka“ z 26.02.2017; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 22.04.2017 a prehľad splátok a úhrad z účtu žalovaného.

6. Keďže sa v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobu s prílohami nepodarilo žalovanému doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. na jeho adresu vedenú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a okresný súd ani po vykonaní všetkých potrebných úkonov, inú adresu skutočného pobytu žalovaného nezistil, bolo oznámenie o podanej žalobe žalovanému oznámené v zmysle § 106 ods. 3 CSP jeho vyvesením na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu v čase od 10.06.2020 do 25.06.2020, ktorým 15 dňom sa v zmysle § 106 ods. 3 CSP doručenie žaloby žalovanému považuje za účinné a to aj vtedy, ak sa žalovaný ako adresát o tom nedozvedel.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 12.06.2020 pôvodný žalobca oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej registri tunajšieho súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanému oznámená listom z 02.06.2020 (podľa predloženého podacieho hárku, bol list predložený na poštovú prepravu 02.06.2020, pozn.), pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

8. Okresný súd uznesením č. k. 8 Csp 133/2019-70 z 25.06.2020 (právoplatným 14.08.2020) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila, ako nový žalobca, obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o..

9. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v účinnom znení (ďalej len „CSP“) „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

10. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

11. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 28.08.2020 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

12. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

13. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovaným 28.08.2015 „Zmluvu o poskytovaní služieb“, predmetom ktorej bolo dojednanie podmienok pri uzatváraní zmlúv medzi veriteľom a žalovaným prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a následne veriteľ (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzavrel so žalovaným prostredníctvom týchto prostriedkov diaľkovej komunikácie 28.08.2015 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 470,- Eur. Sumu pôžičky sa žalovaný zaviazal splácať v 19-tich splátkach po 30,- Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.09.2015, s termínom jej konečnej splatnosti k cit.: „03/2017“ a s dobou trvania cit.: „... do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mal žalovaný za pôžičku zaplatiť predstavovala suma 100,- Eur a celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 570,- Eur, pri RPMN 26,95 %, priemernej RPMN 33,96 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 26,95 %.

14. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 26.02.2017 veriteľ upozornil žalovaného na jeho omeškanie so splácaním splátok pôžičky s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 90,- Eur s tým, že cit.: „...ak do 05.04.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“, k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a úver zosplatiť k 19.04.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom z 22.04.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanému oznámil, že tak ako ho bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 120,02 Eur.

15. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného mal okresný súd za preukázané, že žalovaný urobil na splatenie pôžičky celkovo 5 úhrad v sume po 30,- Eur, ďalej 2 úhrady v sume po 60,- Eur a 2 úhrady v sume po 90,- Eur, takže žalovaný týmito splátkami splatil celkovo 450,- Eur bez akontácie a s akontáciou (127,77 Eur), ktorú žalovaný uhradil pri uzavretí úverovej zmluvy žalovaný zaplatil celkovo 577,77 Eur.

16. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

17. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

18. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

21. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

24. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

25. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

26. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

28. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

29. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopiera postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver (pôžička) poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

30. Na základe preskúmanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver (pôžičku) a žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

31. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaného) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere, či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

33. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to jednako uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, ako aj uvedenie doby trvania úverovej zmluvy.

34. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj v preskúmvanej úverovej zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, pričom v danom prípade je tento údaj v zmluve stanovený len údajom cit.: „03/2017“, čo je nepostačujúce a takéto dojednanie nezodpovedá dikcii ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Samotný počet splátok totižto nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. l), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

35. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverovej zmluvy, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ tak, ako už bolo uvedené by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho, aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počítačový dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že právny predchodca žalobcu (dodávateľ) poskytoval úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho od údajov o celkovej dobe trvania úverového vzťahu závisí aj spotrebiteľom objektívna overiteľnosť maximálnej výšky úrokovej sadzby poskytnutého úveru v tom ktorom rozhodnom období.

36. V preskúmvanej úverovej zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to je jej výpočet na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov k výpočtu použitých. Úverová zmluva v danom prípade síce obsahuje údaj o RPMN, no už neobsahuje všetky údaje na jej výpočet, v dôsledku čoho sa úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch taktiež považuje za bezúročný a bez poplatkov (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 25 Co/80/2018 z 18.12.2018). Vo vzťahu k skutočnosti, že predmetný výpočet sa nachádza v samostatnom dokumente označenom ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, okresný súd uvádza, že v danom prípade sa jedná iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý však veriteľa (dodávateľa) nezbavuje povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože sa jedná o podstatné náležitosti úverovej zmluvy. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom, ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Podľa okresného súdu uvedené nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere.

37. Napokon úverová zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku istiny úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejma okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a

náležitou úverovej zmluvy a nie prípadne Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podporné poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

38. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti žalobu zamietol.

39. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovaným učené platby na jeho splatenie započítané iba v prospech splatenia jemu poskytnutej istiny úveru, ktorý mu bol poskytnutý v sume 470,- Eur a žalovaný zaplatil už sumu 450,- Eur, preto okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na rozdiel týchto súm a to nárok na zaplatenie sumy 20,- Eur (470 - 450 = 20).

40. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

41. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

42. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

43. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaný sa so splnením svojho záväzku dostal do omeškania, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20,- Eur počnúc od 28.04.2017 (t.j. šiesty deň po oznámení o zosplatnení úveru) do zaplataenia. V prevyšujúcej časti okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

47. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplataenia sumy 120,- Eur, pričom úspech mal v časti o zaplataenie 20,- Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 16,67 % a neúspech v rozsahu 83,33 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovaného a opačne. Vzhľadom na uvedené, by tak v konaní pomerne úspešnejšiemu žalovanému svedčal nárok na priznanie mu voči žalobcovi nároku na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (k žalobe sa ani len nevyjadril), okresný súd mu túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.